

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΠΕΙΓΟΜΕΝΟΥΣ ΝΑ ΝΟΙΚΟΚΥΡΕΥΤΟΥΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΜΑΣ ΠΩΣ ΝΑ ΔΙΑΛΕΓΕΤΕ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΘΑ ΠΑΡΕΤΕ!

(Παροιμίες και γνωμικά δλών τών λαών για τὸ ζήτημα τοῦ γάμου.)

Τὸ «Μπουκέτο», ἔχοντας ὡς ἀρχὴ νὰ εἶνε πάντοτε χρησιμο στοὺς ἀγαπητοὺς του ἀναγνώστας, σκέφτηκε ὅτι θὰ τοὺς προσέφερε κάποια ὑπηρεσία ἀν παρέθετε τὶς κυριώτερες συμβουλές πού ἔδωσε ἡ σοφία τῶν λαῶν στοὺς ἄνδρες, προκειμένου νὰ τοὺς καθοδηγήσῃ στὴν ἐκλογὴ μιᾶς συζύγου. Δὲν ὑπάρχει, βέβαια, καμμιὰ ἀμφιβολία ὅτι, γιὰ κάθε ἄντρα, ἡ ἐκλογὴ μιᾶς συντρόφου τῆς ζωῆς του ἀποτελεῖ ἕνα ἀπὸ τὰ κυριώτερα προβλήματα. Πολλές ἀπὸ τὶς παροιμίες πού θὰ σὰς παραθέσουμε εἶνε ἔξυπνες, χαριτωμένες ἄλλες εἶνε βαθυστόχαστες καὶ διδακτικές, ὅπωςδήποτε, ὅλες εἶνε χρήσιμες. Διαβάστε τες μὲ προσοχή: εἶνε τὸ ἀπόσταγμα μεγάλης παρατηρήσεως, ἡ πεμπτούσια τῆς σοφίας τῶν λαῶν καὶ μποροῦν νὰ χρησιμεύσουν ὄχι μονάχα στοὺς ἄνδρες, ἀλλὰ καὶ στὶς γυναῖκες:

- Πρέπει νὰ διαλέγῃ κανεὶς μιὰ γυναῖκα μᾶλλον μὲ τ' αὐτιά παρά μὲ τὰ μάτια, λέει ἕνας σοφὸς Ἰνδός.
- Ὅταν θέλῃ νὰ παντρευτῆ κανεὶς, δὲν πρέπει νὰ συμβουλευέται μονάχα τὰ μάτια του. (Τῆ μεγάλη αὐτὴ ἀλήθεια τὴν εἶπε ἡ Ὀλυμπιάς, ἡ μητέρα τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου).
- Μὴ διαλέγῃς ποτὲ τὴν γυναῖκα σου τὴν νύχτα, γιατί τὴν νύχτα ὅλες ἡ γυναῖκες φαίνονται ὡμορφες, διδάσκει ὁ Ὁβίδιος.
- Νὰ παντρεύεσαι τὴ γυναῖκα καὶ ὄχι τὸ πρόσωπό της, συμβουλεύει ἕς ἄλλου μιὰ γερμανικὴ παροιμία.
- Νὰ διαλέγῃς μιὰ γυναῖκα πού θ' ἀρέσῃ σὲ σένα καὶ ὄχι στοὺς ἄλλους, λέει μιὰ λατινικὴ παροιμία.

- Πρὶν ζητήσης μιὰ κόρη σὲ γάμο, φρόντισε νὰ μάθῃς τί χαρακτήρα ἔχει ἡ μητέρα της.
 Τὴν παροιμία αὐτὴ τὴν ἔχουν τρεῖς λαοὶ συγχρόνως: οἱ Γερμανοὶ, οἱ Τούρκοι καὶ οἱ Δανοί.
 Οἱ Κινέζοι ἔχουν μιὰ ἄλλη, ἀνάλογη:
 - Μιὰ κόρη θὰ εἶνε στοὶ σπῆτι τοῦ ἀνδρός της ὅ,τι ἦταν στοὶ σπῆτι τῶν γονέων της.
 - Οἱ καλύτεροι γάμοι εἶνε ἐκεῖνοι πού γίνονται μεταξύ ὁμοίων, λέει ἕνας σοφός.

Καὶ μὲ τὸ πνεῦμα αὐτὸ, ὁ Πλούταρχος δίνει τὴν ἐξῆς συμβουλή:

- Μὴ παίρνετε ποτὲ γυναῖκα πού ἀνήκει σὲ ἐξῆς ἀνώτερη ἀπὸ τὴν δική σας. Ὅποιος παίρνει γυναῖκα πού στέκεται ψηλότερα ἀπὸ αὐτόν, δὲν παίρνει ἕνα σύντροφο τῆς ζωῆς του, μὰ ἕναν τύραννο.
- Καὶ ἡ πάνσοφη κυρία ντὲ Ριέ, ἡ ὁποία ἐξῆσε στὸν ἸΣΤ' αἰῶνα, δίνει τὴν ἐξῆς συμβουλή:
 - Νὰ διαλέγῃς πάντοτε ἕνα φίλο ἀνώτερο ἀπὸ σένα καὶ μιὰ γυναῖκα κατωτέρα τῆς δικῆς σου κοινωνικῆς θέσεως, γιὰ νὰ εἶσαι βέβαιος ὅτι δὲν θὰ παντρευτῆς ἕνα τύραννο.
- Ἀνέβα ἕνα σκαλί ὅταν πρόκειται νὰ διαλέγῃς ἕνα φίλο. Καὶ κατέβα ἕνα σκαλί ὅταν πρόκειται νὰ διαλέγῃς μιὰ γυναῖκα, διδάσκει καὶ τὸ Γαλλμ ο ὁ δ, ἡ Ἱερά Βίβλος τῶν Ἰουδαίων.
- Καλύτερα εἶνε νὰ διαλέγῃς τὴ γυναῖκα πού θὰ πάρῃς τὸ Σάββατο, παρά τὴν Κυριακὴ στὴν ἐκκλησία. Καὶ νὰ φροντίσης νὰ μὴν εἶνε τόσο ὠραία ὥστε νὰ θαμπῶνῃ μὲ τὴν ὡμορφιά της, οὔτε καὶ τόσο ἀσχημὴ ὥστε νὰ προξενῇ τρόμο, λέει μιὰ ἰσπανικὴ παροιμία.
- Ἄν ἡ γυναῖκα σου εἶνε πολὺ ὠραία, δὲν θὰ τὴν ἔχῃς μονάχα ἐσὺ. Ἄν εἶνε πολὺ ἀσχημὴ, θὰ τὴν ἀηδιάσῃς κι' ἐσὺ ὁ ἴδιος, ὑποστηρίζει ὁ σοφὸς Ἀντισθένης.
- Οἱ Κινέζοι εἶνε πολὺ δύσκολοι στοὶ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς μιᾶς συζύγου. Ἀπόδειξις ἡ ἐξῆς παροιμία τους:
 - Τέσσερα πράγματα πρέπει νὰ ζητᾶτε ἀπὸ μιὰ γυναῖκα: νὰ εἶνε ἐναρπυτὴ στὴν καρδιά, νὰ εἶνε σεμνὴ καὶ γλυκομίλητη καὶ, πρὸ παντός, καλὴ δουλεύτρα.

Ἐπειδὴ, ὁμως, εἶνε δύσκολο νὰ συγκεντρώνῃ μιὰ γυναῖκα τόσα προσόντα, ἄς δοῦμε τὴν συμβουλὴ πού ἔδιναν οἱ παλαιοὶ Γάλλοι:

- Πρέπει, ἔλεγον, ν' ἀγοράζῃς ἕνα ἄλογο καλὰ γυμνασμένο, ἀλλὰ νὰ διαμορφώσῃς τὸν ὑπῆρέτη σου καὶ τὴν γυναῖκα σου ὅπως θέλεις ἐσὺ.
- Ὁ διάσημος Γάλλος ἱστορικός Θιέρσος εἶπε τὸ ἴδιο περὶ τοῦ πράγμα, ἀλλὰ μὲ μεγαλύτερη λεπτότητα στὶς ἐκφράσεις του:
 - Πρέπει νὰ δημιουργήσῃς ἐσὺ τὴν γυναῖκα σου. Ἐξ ἄλλου, αὐτὴ εἶνε καὶ ἡ δικὴ της ἐπιθυμία.
- Ἴδου τώρα καὶ μερικὲς σκέψεις νεωτέρων συγγραφέων γιὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς μιᾶς συζύγου:
 - Ἐκεῖνο πού πρέπει νὰ ζητήσῃς ἀπὸ μιὰ κόρη, πρὶν τὴν πάρῃς γυναῖκα, εἶνε νὰ ἔχῃ καλὴ ὑγεία καὶ λεπτὰ αἰσθήματα, ὑποστηρίζει ὁ Δωδέ.
- Ζήτησε πληροφορίες γιὰ τὸν συνοδοιπόρο σου, πρὶν ξεκινήσῃς μαζί του γιὰ τὸ ταξίδι τῆς ζωῆς, συμβουλεύει ὁ Μολιέρος.
- Ὅταν πρόκειται νὰ παντρευτῆς, συμβουλεύσου κυρίως τὴν λογικὴ καὶ λιγώτερο τὰ αἰσθήματά σου, λέει ὁ Στεκέττι.
- Κατὰ τὸν Ἀνατόλ Φράνς ἐξ ἄλλου:
 - Δυσκολώτερο πρᾶγμα εἶνε ἡ ἐκλογὴ μιᾶς καλῆς συζύγου, παρά ἐνὸς καλοῦ συζύγου.
- Δὲν διαλέγει κανεὶς τὴν γυναῖκα του. Τὴν συναντᾶ ξαφνικὰ μπροστά του. Τὰ τρία τέταρτα τῶν γάμων ὀφείλονται σὲ μιὰ τυχαία συνάντησι.
- Ἴδου τώρα καὶ μερικὲς... ἀντιφεμινιστικὲς παροιμίες:
 - Καμμιὰ γυναῖκα δὲν ἀξίζει τίποτα! Δὲν ἔχει, λοιπόν, σημασία ἂν τὴν διαλέγῃς ὠραία ἢ ἀσχημὴ, φτωχὴ ἢ πλούσια!

Ἡ... ἰδανικὴ σύζυγος!

Ἐπειδὴ, ὁμως, εἶνε δύσκολο νὰ συγκεντρώνῃ μιὰ γυναῖκα τόσα προσόντα, ἄς δοῦμε τὴν συμβουλὴ πού ἔδιναν οἱ παλαιοὶ Γάλλοι:
 - Πρέπει, ἔλεγον, ν' ἀγοράζῃς ἕνα ἄλογο καλὰ γυμνασμένο, ἀλλὰ νὰ διαμορφώσῃς τὸν ὑπῆρέτη σου καὶ τὴν γυναῖκα σου ὅπως θέλεις ἐσὺ.
 Ὁ διάσημος Γάλλος ἱστορικός Θιέρσος εἶπε τὸ ἴδιο περὶ τοῦ πράγμα, ἀλλὰ μὲ μεγαλύτερη λεπτότητα στὶς ἐκφράσεις του:
 - Πρέπει νὰ δημιουργήσῃς ἐσὺ τὴν γυναῖκα σου. Ἐξ ἄλλου, αὐτὴ εἶνε καὶ ἡ δικὴ της ἐπιθυμία.
 Ἴδου τώρα καὶ μερικὲς σκέψεις νεωτέρων συγγραφέων γιὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς μιᾶς συζύγου:
 - Ἐκεῖνο πού πρέπει νὰ ζητήσῃς ἀπὸ μιὰ κόρη, πρὶν τὴν πάρῃς γυναῖκα, εἶνε νὰ ἔχῃ καλὴ ὑγεία καὶ λεπτὰ αἰσθήματα, ὑποστηρίζει ὁ Δωδέ.
 - Ζήτησε πληροφορίες γιὰ τὸν συνοδοιπόρο σου, πρὶν ξεκινήσῃς μαζί του γιὰ τὸ ταξίδι τῆς ζωῆς, συμβουλεύει ὁ Μολιέρος.
 - Ὅταν πρόκειται νὰ παντρευτῆς, συμβουλεύσου κυρίως τὴν λογικὴ καὶ λιγώτερο τὰ αἰσθήματά σου, λέει ὁ Στεκέττι.
 Κατὰ τὸν Ἀνατόλ Φράνς ἐξ ἄλλου:
 - Δυσκολώτερο πρᾶγμα εἶνε ἡ ἐκλογὴ μιᾶς καλῆς συζύγου, παρά ἐνὸς καλοῦ συζύγου.
 - Δὲν διαλέγει κανεὶς τὴν γυναῖκα του. Τὴν συναντᾶ ξαφνικὰ μπροστά του. Τὰ τρία τέταρτα τῶν γάμων ὀφείλονται σὲ μιὰ τυχαία συνάντησι.
 Ἴδου τώρα καὶ μερικὲς... ἀντιφεμινιστικὲς παροιμίες:
 - Καμμιὰ γυναῖκα δὲν ἀξίζει τίποτα! Δὲν ἔχει, λοιπόν, σημασία ἂν τὴν διαλέγῃς ὠραία ἢ ἀσχημὴ, φτωχὴ ἢ πλούσια!

Ἐπειδὴ, ὁμως, εἶνε δύσκολο νὰ συγκεντρώνῃ μιὰ γυναῖκα τόσα προσόντα, ἄς δοῦμε τὴν συμβουλὴ πού ἔδιναν οἱ παλαιοὶ Γάλλοι:
 - Πρέπει, ἔλεγον, ν' ἀγοράζῃς ἕνα ἄλογο καλὰ γυμνασμένο, ἀλλὰ νὰ διαμορφώσῃς τὸν ὑπῆρέτη σου καὶ τὴν γυναῖκα σου ὅπως θέλεις ἐσὺ.
 Ὁ διάσημος Γάλλος ἱστορικός Θιέρσος εἶπε τὸ ἴδιο περὶ τοῦ πράγμα, ἀλλὰ μὲ μεγαλύτερη λεπτότητα στὶς ἐκφράσεις του:
 - Πρέπει νὰ δημιουργήσῃς ἐσὺ τὴν γυναῖκα σου. Ἐξ ἄλλου, αὐτὴ εἶνε καὶ ἡ δικὴ της ἐπιθυμία.
 Ἴδου τώρα καὶ μερικὲς σκέψεις νεωτέρων συγγραφέων γιὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς μιᾶς συζύγου:
 - Ἐκεῖνο πού πρέπει νὰ ζητήσῃς ἀπὸ μιὰ κόρη, πρὶν τὴν πάρῃς γυναῖκα, εἶνε νὰ ἔχῃ καλὴ ὑγεία καὶ λεπτὰ αἰσθήματα, ὑποστηρίζει ὁ Δωδέ.
 - Ζήτησε πληροφορίες γιὰ τὸν συνοδοιπόρο σου, πρὶν ξεκινήσῃς μαζί του γιὰ τὸ ταξίδι τῆς ζωῆς, συμβουλεύει ὁ Μολιέρος.
 - Ὅταν πρόκειται νὰ παντρευτῆς, συμβουλεύσου κυρίως τὴν λογικὴ καὶ λιγώτερο τὰ αἰσθήματά σου, λέει ὁ Στεκέττι.
 Κατὰ τὸν Ἀνατόλ Φράνς ἐξ ἄλλου:
 - Δυσκολώτερο πρᾶγμα εἶνε ἡ ἐκλογὴ μιᾶς καλῆς συζύγου, παρά ἐνὸς καλοῦ συζύγου.
 - Δὲν διαλέγει κανεὶς τὴν γυναῖκα του. Τὴν συναντᾶ ξαφνικὰ μπροστά του. Τὰ τρία τέταρτα τῶν γάμων ὀφείλονται σὲ μιὰ τυχαία συνάντησι.
 Ἴδου τώρα καὶ μερικὲς... ἀντιφεμινιστικὲς παροιμίες:
 - Καμμιὰ γυναῖκα δὲν ἀξίζει τίποτα! Δὲν ἔχει, λοιπόν, σημασία ἂν τὴν διαλέγῃς ὠραία ἢ ἀσχημὴ, φτωχὴ ἢ πλούσια!

- Ὅταν πρόκειται κανεὶς νὰ παντρευτῆ, δυσκολεύεται νὰ κἀνῃ μιὰ ἐκλογὴ. Τὸ καλύτερο λοιπόν ἀπ' ὅλα εἶνε νὰ μὴν ἀποφασίῃ ποτὲ νὰ παντρευτῆ!
- Εἶνε ζήτημα ἂν στοὺς ἑκατὸ γάμους οἱ εἴκοσι εἶνε εὐτυχισμένοι.
 * * *
- Θὰ σὰς παραθέσουμε τώρα μερικὲς παροιμίες, σχετικὲς μὲ τὶς χήρες. Εἶνε ἄξιο προσοχῆς τὸ γεγονὸς ὅτι κανεὶς δὲν θρέθηκε νὰ πῆ καλὸ λόγο γιὰ τὰ δυστυχισμένα αὐτὰ πλάσματα! Κρίνατε καὶ μόνοι σας:
 - Μιὰ γυναῖκα πού ἔθαψε ἕναν ἄνδρα, δὲν θὰ δυσκολευτῆ νὰ θάψῃ καὶ δεύτερο! (Γαλλικὴ παροιμία τοῦ 15Τ' αἰῶνος).
- Ὅποιος παντρεύεται χήρα, παντρεύεται ἕνα χρέη. (Ἰσπανικὴ παροιμία).
- Ὁ πόνος τῆς χήρας δὲν θαστᾶ πολὺ. (Γαλλικὴ παροιμία).
- Ὅποιος θέλει νὰ κατακτήσῃ μιὰ κόρη, πρέπει νὰ τὴν θλέπῃ σπάνια. Ἐκεῖνος, ὁμως, πού θέλει νὰ κατακτήσῃ μιὰ χήρα πρέπει νὰ ἐρωτοτροπῆ μαζί της νύχτα καὶ μέρα. (Ἀγγλικὴ παροιμία).
- Ὅποιος παίρνει γυναῖκα μιὰ χήρα μὲ τρία παιδιά, εἶνε σὰν νὰ παντρεύεται τέσσερες ληστές! (Ἀγγλικὴ παροιμία).
- Εἶνε θαρῶς μόχθος νὰ κουβαλᾶς στοὺς ὤμους σου τὸ παιδί ἐνὸς νεκροῦ. (Ἀγγλικὴ παροιμία).
- Εἶνε ἐπικίνδυνο νὰ παντρεύεσαι μιὰ χήρα, ἐπειδὴ αὐτὴ ἔχει σπουδάσει καὶ σ' ἄλλο σύζυγο πρὶν ἀπὸ σένα. (Ἀγγλικὴ παροιμία).
- Μιὰ γυναῖκα πού παντρεύεται πολλὰς φορές, δὲν ἀρέσει σὲ κανένα ἄνδρα. (Γαλλικὴ παροιμία).

Οἱ Κινέζοι τέλος ἔχουν δλόκληρη φιλολογία παροιμιῶν καὶ γνωμικῶν γιὰ τὰ κορίτσια. Ἀπὸ τὸν ἀτέλειωτο αὐτὸν λαογραφικὸ θησαυρὸ παραλαμβάνουμε τὰ παρακάτω «χρυσὰ λόγια»:
 - Μιὰ κόρη πού δὲν κυττάζει πάντοτε χάμω, ὅταν παντρευτῆ θὰ γυρνᾶ συχνὰ τὰ βλέμματά της πίσω... γιὰ νὰ βρῆ καὶ ἄλλους ἄνδρες.
 (Συνέχεια στὴ σελίδα 53)

Ο ΚΑΪΜΟΣ ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ

(Συνέχεια από την σελίδα 15)

Κι' άρχισε να κλαίη, κυριευμένη από ένα παράδοξο συναίσθημα.

Κι' αλήθεια, η Μαρία, έπειτα από λίγο έφερε στον κόσμο ένα κοριτσάκι. Οι χωριανοί της όταν το έμαθαν, έμειναν μ' άνοιχτό το στόμα. Δεν τολμούσαν να πιστέψουν ότι ήταν δικό της. Σκεφτόντουσαν ότι κάποια άλλη θα το είχε φέρει στον κόσμο κι' ότι η Μαρία, από καλωσύνη, είχε αναλάβει τις ευθύνες του λάθους της. Μά εκείνη διαμαρτύροταν και δήλωνε:

— Είνε δικό μου το παιδί! Ναί, είμαι μητέρα! Μπορείτε να με πετάξετε στη θάλασσα για να μη λερώνω το χωριό σας. Μά κανείς δεν μπορεί ν' άμφισβητήσει ότι δεν είναι δικό μου το παιδί...

Άλλά οι ναυτικοί γελοΰσαν από την καρδιά τους με την καλωσύνη της άμορφης Μαρίας. Κι' έτσι περνούσε ο καιρός ως την ώρα που πέθανε η πλούσια μητέρα της Μαρίας και της άφησε όλη την περιουσία της. Τώρα η Μαρία ήταν μια σωστή άρχοντισσα. Θα μπορούσε να παντρευτεί όποιον άνδρα ήθελε ή ψυχή της, ακόμη κι' αυτόν τον άπιστο Μανάς.

Κι' αλήθεια, όταν το έμαθε ο Μανάς, έτρεξε στη Βρετάνη και προσπάθησε να συναντήσει την Μαρία.

— Τώρα, της είπε, είσαι πλούσια. Οι γονείς μου δεν θα φέρουν πειά καμιά αντίρρηση. Σ' αγαπώ πάντα και θέλω να σε παντρευτώ. Θέλω να δώσω τ' όνομά μου στο παιδί μας.

Μά η Μαρία τον κύτταξε μ' ένα βλέμμα σαν να είχε μπροστά της έναν άγνωστο.

— Μη χάνεις άδικα τα λόγια σου, του δήλωσε. Το καλύτερο που έχεις να κάνης είναι να φύγης.

— Και το παιδί; τόλμησε να ρωτήσει ο Μανάς. "Ελα, άφου είσαι μια λογική γυναίκα, πρέπει να μ' άκούσης. Σ' αγαπώ και θέλω να ζήσω κοντά σας.

Μά η Μαρία ήταν άμετάπειστη και τον έδιωξε, όπως διώχνει κανείς έναν άγνωστο που τον ένοχλει. "Ηθελε να ζήσει μόνη της, με το παιδί της. Αυτό πειά ήταν η ζωή της. Κ' οι ψαράδες της Βρετάνης την έβλεπαν να προσεύχεται στα πόδια του Έσταυρωμένου κάθε νύχτα που το πέλαγος φουρτούνιαζε κι' άγρίευε. "Η φτωγή κόρη ήθελε να κάνει τον έαυτό της να πιστέψη ότι είχε χαθεί στη θάλασσα ο πατέρας του παιδιού της, ότι δεν ήταν ο Μανάς, ο Μανάς ο αγαπημένος της. "Ηθελε να πιστέψη ότι το παλληκάρι που είχε αγαπήσει εκείνο το μαγευτικό σεληνοφώτιστο βράδυ ήταν κάποιος άλλος άνθρωπος, άξιος της αγάπης της. "Η φτωγή κόρη ζούσε πειά μέσα σ' ένα όνειρο...

«ΚΛΑΙΩ... ΓΙΑΤΙ Σ' ΑΓΑΠΩ !...»

(Συνέχεια από τη σελίδα 41)

Ο Ζώρζ, έσκυψε πάνω από την Μπέρτα και της είπε γελώντας:

— Κυρία, το τραπέζι είναι έτοιμο!

Η Μπέρτα σήκωσε το κεφάλι της. Ο Ζώρζ είδε, κατάπληκτος, ότι τα μάτια της ήσαν δακρυσμένα... Ποτέ ως τότε δεν είχε άντικρύσει τέτοια έκφραση στα μάτια της γυναίκας του...

— Κλαίς; φώναξε.

— Όχι, όχι! ψιθύρισε η Μπέρτα.

Και σηκώθηκε όρθια. Άγκάλιασε τον άντρα της, ακούμπησε το κεφάλι της στον ώμο του και συνέχισε, άναστενάζοντας:

— Ναί, η αλήθεια είναι ότι κλαίω... από την μεγάλη μου αγάπη για σένα!... Φίλησέ με, άντρούλη μου!...

ΠΩΣ ΝΑ ΔΙΑΛΕΓΕΤΕ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΘΑ ΠΑΡΕΤΕ !

(Συνέχεια από τη σελίδα 28)

— Εύκολότερο είναι να θρής άηδόνι με θραχνή φωνή, παρά κορίτσι που δεν φιλήθηκε πριν παντρευτεί.

— Τα τρυφερά χέρια μιας κοπέλλας μπορούν να λυγίσουν και σίδερα...

— Να φοβάσαι την κόρη εκείνη που λέει ότι δεν θέλει να παντρευτεί.

— Ο σοφός σκέφτεται με το μυαλό του. Ο ποιητής σκέφτεται με την καρδιά του. "Η κόρη σκέφτεται με το μυαλό και την καρδιά του αγαπημένου της.

— Όταν θλέπης ένα κορίτσι να κλαίη, δεν πρέπει να γελάς.

— Η μεγαλύτερη ήδονή της κόρης είναι η σκέψις ότι, μια μέρα, θα γίνει σκλάβια.

— Η κόρη που δεν δοκίμασε μια μικρή έρωτική άπογοήτευσι πριν από το γάμο της, δεν θα γίνει καλή σύζυγος.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΣΚΟΤΩΣΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟΝ ΤΟΥ!..

(Συνέχεια από τη σελίδα 21)

τμός... Ο άτμός αυτός μεταβλήθηκε σιγά - σιγά σε μια θολή σκιά, σε μια σιλουέττα, ώσπου στο τέλος πήρε την μορφή ανθρώπου — την δική μου μορφή... Μά όταν την άντίκρυσσα καλά, πάγωσα όλόκληρος από φόβο... Ο άνθρωπος αυτός μου έμοιαζε καταπληκτικά, και όμως ήταν ένα άποκρουστικό τέρας! Ποτέ στη ζωή μου δεν είδα πιο συχαμερό, πιο άντιπαθητικό πρόσωπο! Και όμως το τέρας αυτό ήμουν έγώ — έγώ!...

Μονάχα την στιγμή εκείνη κατάλαβα τί έγκλημα είχα κάνει άπέναντι του Θεού και του έαυτού μου!... "Εδωσα σάρκα και όσα σ' έναν άνθρωπο που τον είχε ως τότε ο Δημιουργός θαμμένο στα βάθη της συνειδήσεώς μου, σ' ένα όν που δεν έπρεπε ποτέ να παρουσιαστεί στο φώς της ημέρας! "Εβγαλα μια κραυγή τρόμου και άπελπισίας — κι' έπεσα κάτω άναίσθητος...

...
»Όταν συνήρθα, είδα τον δεύτερο έαυτό μου, το φάντασμα μου, το πλάσμα που του έδωσα έγώ ζωή, να γελά σαρκαστικά, σκυμμένο από πάνω μου... "Ω! ποιά λόγια θα μπορούσαν να εκφράσουν την άλλοφρεσύνη που δοκίμασα τότε, όταν κατάλαβα ότι δεν θα μπορούσα ποτέ ν' άπαλλαγώ από την παρουσία του δαίμονα αυτού;... Συγχρόνως, ένα άλλο πρόβλημα με βασάνιζε: "Ηταν δυνατόν να έχω τόσα χρόνια μέσα μου ένα τέτοιο τέρας, χωρίς να το ξέρω ούτε έγώ ο ίδιος;...

...
Ο καιρός περνάει...

Το φάντασμα μου με κυνηγάει παντού...

Δεν με άφήνει ούτε στιγμή σε ήσυχία.

Δεν μιλά... Γελά μονάχα... Και το γέλιο του μου παγώνει την ψυχή και το μυαλό...

Θέλω να το σκοτώσω... Μά δεν μπορώ... Καταλαβαίνω ότι μαζί μ' αυτόν θα σκοτώσω και τον ίδιο τον έαυτό μου...

Μά και το φάντασμα μου θέλει κι' εκείνο να με στραγγαλίση...

Ναί, διαβάζω την άπόφασί του στα μάτια του...

...
Θεέ μου! Θεέ μου! λυπήσου ένα δυστυχισμένο πλάσμα σου!...

Ο έαυτός μου θέλει να με σκοτώση!...

...
"Εδώ τελείωνε το χειρόγραφο του άγνωστου, που βρέθηκε μια μέρα νεκρός σ' ένα δωμάτιο, στο δεύτερο πάτωμα ενός σπιτιού...

"Αντιγράφω το ήμερολόγιό του και σās το παρουσιάζω χωρίς σχόλια.

"Αφήνω τον άναγνώστη έλεύθερο να βγάλη μόνος του το συμπέρασμα που θέλει...

"Όσο για μένα, όμολογώ ότι δεν τολμώ ακόμα να παραδεχθώ ότι είναι δυνατόν άνθρωπος να δολοφονηθεί άπ' τον ίδιο τον έαυτό του!... ΕΝΤΓΑΡ. ΑΛΛΑΝ ΠΟΕ

ΕΝΑΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ ΛΗΣΤΩΝ

(Συνέχεια από τη σελίδα 5)

Οι κακοποιοί γονάτισαν, τρέμοντας.

— Πρό όλίγου, έξηκολούθησε ο Κάρολος, είχατε την καλωσύνη να μου πητε τί όνειρα είδατε την περασμένη νύχτα... Τώρα θα σās πω κι' έγώ, με τη σειρά μου, τί όνειρο είδα τη νύχτα που μάς πέρασε... Σās είδα, λοιπόν, κρεμασμένους και τους τέσσερες άπ' το ψηλότερο δέντρο του δάσους αυτού!...

Τα λόγια αυτά ίσοδυναμούσαν με διαταγή...

"Ενώ ο βασιλεύς και οι άκόλουθοί του άπομακρύνονταν από το δάσος, μερικοί στρατιώτες έπιασαν τους τέσσερες ληστές και τους κρέμασαν από ένα δέντρο...

Μόλις γύρισαν σ' άνάκτορα, ο Κάρολος μάζεψε όλους τους ευγενείς του στην μεγάλη αίθουσα του θρόνου και είπε παρουσία τους στον δόν Φαβρίκιο:

— Σε σένα, Φαβρίκιε, χρωστώ τη ζωή μου. "Η σφυρίχτρα που σου χάρισα σήμερα μου προσέφερε μεγάλη έκδούλευσι... Πρέπει ν' άμειφθής για την καλή σου έμπνευσι. Σε όνομάζω, λοιπόν, δοΰκα της Σφυρίχτρας!...

...Έπέρασαν πολλές έκατοντάδες χρόνια από την ημέρα που συνέβη σ' ένα δάσος της παληάς Καστίλλης η ιστορία που σās άφηγηθήκαμε παραπάνω. Άλλά μέχρι σήμερα οι άπόγονοι του δόν Φαβρικίου φέρνουν με ύπερηφάνεια τον τίτλο του δουκός της Σφυρίχτρας.